

formener jeg, at indtil videre bør Statsbanerne standse med Indkøbene, indtil Kulbeholdningerne er reducerede til passende Størrelse. Jeg vil gerne til disse Udtalelser føje den Bemærkning, at jeg ser rent forretningsmæssig paa Sagen, jeg har ingen politisk Opgave. Generaldirektøren har udtalt, at han vil bringe den regnskabsmæssige Pris paa Kullene ned ved nu at købe flere til den billige Pris, men det er jo Narrestreger. Man maa dog ogsaa huske paa, at man ikke ved, hvordan Kulprisen vil stille sig i Fremtiden; hidtil er den faldet, og faldet meget betydeligt. Der vil derfor altid være en Risiko ved at spekulere paa langt Sigt.“ Idet jeg citerer denne Udtalelse af Etatsraad Kier, skal jeg tilføje, at jeg ikke ved, om Generaldirektøren har udtalt, at han vil bringe den regnskabsmæssige Pris paa Kullene ned ved at købe billige Kul, hvilket Etatsraad Kier betegnede som Narrestreger, derimod ved jeg, at Trafikministeren har fremsat denne Anskuelse. Formanden for Jernbaneraadet, Landstingsmand Berthelsen, tog derefter Ordet og udtalte følgende: „Statsbanernes Kulindkøb har jo været fulgt af Uheld; de har sikkert liggende Beholdninger til et Aars Forbrug fra Dato. Det er imidlertid ikke ukendt for nogen af de tilstedeværende, hvorledes Statsbanerne kom ind i denne uheldige Stilling, det er blevet drøftet baade her, i Folketinget og i Pressen, saa det vil neppe være til nogen Nytte at fortsætte Diskussionen herom i Dag. For mit eget Vedkommende skal jeg kun sige, at jeg er mere enig med Etatsraad Kier angaaende Statsbanernes Beholdninger, end jeg er enig i de Udtalelser, der er faldet i Folketinget“ — altsaa fra Ministerbordet. „Under normale Forhold anser ogsaa jeg“ — det hentyder til nogle andre Bemærkninger af Etatsraad Kier — „under Hensyn til Rentetab og Svind — en Beholdning til 2—3 Maaneders Forbrug for passende. Vi kan maa-ske saa tage de fremsatte Udtalelser til Efterretning.“ Men dette nøjes Jernbaneraadet ikke med, idet et Medlem af Jernbaneraadet, Landstingsmand Tvede, tager Ordet og siger, at i saa Fald faar vi ikke mere ud af Sagen, og derfor argumenterer han stærkt for, at Jernbaneraadet skal foretage en direkte Henvendelse til Ministeriet om denne Sag. Formanden siger, at han har givet sin Tilslutning til Etatsraad Kiers Udtalelser, og naar han nøjes med at henstille, at disse toges til Efterretning, gjorde han det, fordi der jo bliver tilstillet Ministeren et stenografisk Referat

af Raadets Forhandlinger. Tvede bemærker, at dette er meget rigtigt, men i selve det stenografiske Referat henledes Opmærksomheden ikke særlig paa dette Forhold, og et æret Medlem af dette Ting, Hr. Andreassen, tiltræder ganske dette med det Ønske, at Administrationen skal vide, hvorledes Jernbaneraadets Stilling er. Ogsaa Etatsraad Kier siger, at han tror, det faar mere Betydning, dersom Jernbaneraadet som saadant gør en Henstilling, end hvis den kun staar som en Udtalelse af ham i Referatet. Og derefter sluttede Forhandlingen med, at Formanden siger: „Da der kun er fremkommet Tilslutning til Etatsraad Kiers Udtalelser, gaar jeg ud fra, at der er Enighed om at sende en særlig Skrivelse om Sagen — ogsaa for at fremskynde Overvejelserne, da det altid varer lidt, inden det stenografiske Referat bliver mangfoldiggjort“. — Dette har saa Jernbaneraadet gjort ved at tilstille Ministeren for offentlige Arbejder en Skrivelse af 2. Marts, hvori det hedder: „Idet jeg har den Ære at fremsende det stenografiske Referat af Jernbaneraadets Møde den 17. Februar undlader jeg ikke at henvende Hr. Ministerens Opmærksomhed paa de i Referatet Side 15—16 gængivne Udtalelser vedrørende Statens Kulbeholdninger, til hvilke Udtalelser Jernbaneraadet kan slutte sig“. — Altsaa det samlede Jernbaneraad har udtalt, at det ikke kan anse det for heldigt, at Staten har liggende Kul for et helt Aar fra den Dato, da denne Beslutning vedtoges, og motiverer dette blandt andet med Kullenes Forringelse; Raadet fremstiller yderligere Ønskeligheden af, at man tog Tabet straks ved at afskrive det. Hvad der i saa Henseende fra Jernbaneraadets Side fremkommer, falder jo ganske sammen med, hvad jeg her i Folketinget har udtalt, idet jeg gentagende har taget Ordet for en saadan Afskrivning, som vilde have kunnet lette Statsbanernes økonomiske Situation i det kommende Aar. Det maa antages, at Statsbanerne for Øjeblikket ligger med en 300 000 Tons Kul, der staar dem i ca. 220 Kr. gennemsnitlig efter de Meddelelser, der sidst er fremkommet. De er opførte paa Budgettet med en Gennemsnitspris af 185 Kr. pr. Ton, og hvis der er nogle Maaneders Kulfor-syning i indeværende Aar, som man kan dække til den nuværende billige Pris, er det muligt, at denne Gennemsnitspris af 185 Kr. pr. Ton kan fremkomme. Men de Kulbeholdninger, Statsbanerne ligger inde med, staar altsaa faktisk Ba-